

Make a difference – 2

Netværksgruppeoplæg

Mange af os længes efter at gøre en forskel for andre mennesker, men ofte bliver det ved tanken. Drømme er gratis, men virkeligheden koster. Så spørgsmålet er, hvordan vi bevæger os fra drømme til handling og om dårlig samvittighed virkelig er den eneste motivation.

Der er en masse oplagte historier at trække frem fra bibelen, som fortæller os, hvor meget Gud går op i, at vi viser hans kærlighed videre til andre mennesker. F.eks.

Verdensdommen: Lige før Jesus bliver taget til fange for at blive tortureret og dræbt fortæller han sine disciple om det, som bibelen kalder den afsluttende dom. Gud, som kender hver af os til bunds og elsker os med en kærlighed, vi aldrig kan nå til bunds i - ham skal vi stå foran når denne verden engang ophører....

Læs sammen Mat. 25, 34 – 45.

Tænk at Jesus identificerer sig så meget med os mennesker, at det vi gør mod dem, der lider og er oversete, det gør vi mod ham! Men samtidig må vi holde fast ved at Gud IKKE dømmer noget menneske på baggrund af, hvad det har gjort! Det er så let for os at tænke sådan, for sådan er vores verden. Der er afregning ved kasse et. Men det er *troen* der frelser ethvert menneske. At gøre en forskel handler ikke om at gøre sig fortjent. Hvis vi tænker sådan misforstår vi hele pointen. Det vi skal have ind under huden er ikke dårlig samvittighed men at troen på en så god Gud, som bibelen fortæller om, ikke kan være en død besiddelse, som vi har liggende i en skuffe.

Genesaret sø og Det døde hav er en god illustration: Genesaret sø har tilløb og afløb og er fuld af liv. Mens Det døde Hav har lidt tilløb men ingen afløb og er død. Hvis vores tro skal være levende, så MÅ vi have tilløb af Guds kærlighed i en sådan grad, at vi også får et afløb af næstekærlighed. Men i vores liv bliver vi hurtigt ligesom Det døde Hav i stedet for Genesaret sø: Vi har måske et lille, sølle tilløb og ingen afløb. Guds kærlighed fordamper bare i varmen og troen bliver død. Og det gør den, fordi vores tro lever af Guds nåde i Jesus, men den lever i gode gerninger mod vores næste. TRO handler for Gud ikke

så meget om ord og meninger som om vores praksis, vores livsholdning – fordi *det* siger så meget mere om, om der er gennemstrømning i vores indre, eller om der bare er død. Paulus siger det sådan her: *Det eneste, der betyder noget, er den tro, der leves ud i kærlighed.* Gal. 5, 6. Man kunne sige ”Den eneste tro, der betyder noget, er den tro, der leves ud i handling”. Jesus er ikke så optaget af heltebedrifter eller sensationelle mirakler, men MEGET optaget af det barmhjertige sindelag, som på en umiddelbar måde giver sig udslag i handling, uden at venstre hånd ved, hvad højre hånd gør. De gode gerninger vi selv noterer op og som vi – i al beskedenhed selvfølgelig! – fortrøster os med, tæller slet ikke med. Den kærlighed, der flyder over, fordi der er tilstrømning af kærlighed fra Gud, går slet ikke op i dét! Så lad os lade være med at måle og veje, men lade Gud fylde os med hans kærlighed og accept. Det er taknemmeligheden for denne kærlighed, der kan motivere os til at gøre en forskel.

Samtale:

- Snak to og to: Hvordan undgår jeg at blive som Det døde Hav? Hvordan får jeg nok tilstrømning af Guds kærlighed til at det flyder over i omsorg for mine medmennesker?
- Snak sammen i gruppen: Hvordan kan vi give noget af det, Gud har vist os, videre?